



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. S.**, narozena dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2017, č. j. „X“, o průkaz osoby se zdravotním postižením,

takto:

- I. **Žaloba se** v rozsahu návrhu na přiznání jednorázového odškodného ve výši 5 000 Kč a nemajetkové újmy za průtahy v jednání ve výši 4 000 Kč měsíčně od 21. 9. 2016 do zaplacení **odmítá.**
- II. **Žaloba se ve zbytku zamítá.**
- III. **Žádný z účastníků nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2017, č. j. „X“, kterým bylo změněno k odvolání žalobkyně rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pobočky v Ústí nad Labem, ze dne 7. 12. 2016, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním, tak, že se žalobkyni přiznává nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 9. 2016 trvale. Vedle toho žalobkyně požadovala, aby soud vydal rozsudek, jímž žalobkyni přizná jednorázové odškodné ve výši 5 000 Kč a nemajetkovou újmu za průtahy v jednání ve výši 4 000 Kč měsíčně od 21. 9. 2016 do zaplacení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že jí byl přiznán jen nárok „TP“, neboť se prý opakovaně nedopravuje mimo domov. To však není pravda, opakovaně se dopravuje k ošetřujícímu lékaři, specialistům – ortopedovi, zubaři apod. s doprovodem syna, který je pečovatelem registrovaným u úřadu práce. Dopravují se po Klášterci nad Ohří pomocí taxi a půjčených osobních aut, neboť ani žalobkyně ani její syn auto nevlastní. Z těchto důvodů má za to, že jí měl být přiznán průkaz „ZTP“.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Dále uvedl, že postupoval v souladu s platnými předpisy a v odůvodnění jeho rozhodnutí jsou uvedeny veškeré podklady, na základě kterých bylo rozhodováno. Konstatoval, že žalobkyně neuvádí, v čem měl žalovaný pochybit nebo v čem spatřuje rozpor s právními předpisy. Středně těžké funkční postižení pohyblivosti bylo u žalobkyně stanoveno v rámci posouzení zdravotního stavu pro průkaz osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“), zatímco stupeň závislosti byl posuzován v rámci řízení o příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“). V obou případech se postupuje při posuzování zdravotního stavu dle zcela jiných posudkových kritérií.

Ústní jednání soudu

4. K ústnímu jednání dne 7. 10. 2019 se žalobkyně bez náležité omluvy nedostavila a bylo jednáno v její nepřítomnosti. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na své vyjádření k žalobě, nevznesl návrhy na doplnění dokazování a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

5. Žalobkyně ve své žalobě vznesla i nárok, jímž se však soud pro nedostatek pravomoci nemohl zabývat. Soud ve správních věcech v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu má omezené pravomoci a může podle § 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) pouze zcela či částečně zrušit napadené rozhodnutí, ev. může i upustit nebo snížit správním orgánem uložený trest. Žalobkyně však i po zákonném poučení neuvedla svůj petit zcela do souladu se s. ř. s., a setrvala mimo jiné i na tom, aby soud vydal rozsudek, jímž žalobkyni přizná jednorázové odškodné ve výši 5 000 Kč a nemajetkovou újmu za průtahy v jednání ve výši 4 000 Kč měsíčně od 21. 9. 2016 do zaplacení.
6. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením mimo jiné odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Soud tedy konstatuje, že je zde neodstranitelný nedostatek řízení, který brání v řízení pokračovat, neboť není dána pravomoc soudu o návrhu na odškodnění a nemajetkovou újmu rozhodnout. Z uvedeného důvodu soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. část žaloby výrokem I. odmítá.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením upravuje již shora zmíněný zákon o poskytování dávek.
11. Dle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.
12. Dle odst. 3 téhož ustanovení má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
13. U žalobkyně bylo v řízení o průkazu se zdravotním postižením konstatováno, že je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti, neboť u ní byl zjištěn zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. c) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a to podstatné omezení funkce dolní končetiny, což následně vedlo k přiznání průkazu „TP“ žalobkyni žalobou napadeným rozhodnutím.
14. Soud tedy konstatuje, že okolnost, zda se žalobkyně dopravuje mimo domov, jak často, jakou formou a z jakých důvodů nebyla v žalobou napadeném rozhodnutí nijak zohledňována, neboť přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se odvíjelo výhradně od posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobní námitky se tak zcela mýlí s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku II. dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve zbytku zamítl.
16. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku III. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 7. října 2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.